

18- CHUYỆN TỖ-KHEO ĐÀ-PHIẾU BỊ HỦY BÁNG

Ngày xưa, có một Tỳ-kheo tên là Đà-phiếu, Tỳ-kheo này có sức mạnh của một vị đại lực sĩ, nhờ xuất gia tu học tinh tấn nên đắc đạo A-la-hán, có đầy đủ oai đức, thường lo việc cho Tăng. Năm ngón tay của vị ấy phát ra ánh sáng. Ngài phân phối cho Tăng chúng các thứ đồ dùng. Do đó, cho nên Đức Phật gọi vị ấy là Tri sự đệ nhất.

Có Tỳ-kheo Di-đa vì phước đức cạn mỏng nên phải ngồi sau số đông, ăn uống toàn đồ dở, do đó tức giận nói:

–Nếu để gã Đà-phiếu này lo liệu việc Tăng chúng thì kết cuộc mình phải ăn toàn đồ dở mà thôi. Vậy ta phải tạo cơ hội để phá y.

Di-đa có một người chị là Tỳ-kheo-ni; cả hai cùng lập mưu đến hủy báng Đà-phiếu. Họ hủy báng cho đến lần thứ ba, Tỳ-kheo Đà-phiếu nhằm chán sự thô ác ấy, liền bay lên hư không, làm mười tám cách biến hóa, nhập Hỏa quang tam-muội, ở trong hư không, như lửa thiêu hủy, không có thi hài. Vì bài báng sự tham lam khinh ghét, nó có thể làm có Hiền thánh còn bị hủy diệt thân thể, huống chi là phàm phu, cho nên người có trí tuệ phải cẩn thận việc bài báng, chớ khinh thường lời nói.

Khi ấy các Tỳ-kheo liền bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn, Tỳ-kheo Đà-phiếu do nhân duyên gì mà bị bài báng? Lại do nhân duyên gì mà lại có sức mạnh lớn này? Lại do nhân duyên gì được quả A-la-hán?

Đức Phật dạy:

–Vào thời quá khứ, lúc con người thọ hai vạn tuổi, có một Đức Phật hiệu là Ca-diếp. Bấy giờ, trong chánh pháp của Phật Ca-diếp có một Tỳ-kheo trẻ, mặt mày đoan chánh, nhan sắc tuyệt đẹp. Tỳ-kheo trẻ ấy khi khát thực chưa về thì có một thiếu phụ bị mê hoặc bởi nhan sắc của Tỳ-kheo ấy, nhìn mãi mà mắt không rời.

Tỳ-kheo Đà-phiếu lúc ấy đang ăn muối, bắt gặp cô gái này đi theo vị Tỳ-kheo trẻ ấy mà mắt không phút nào rời, cho nên mới hủy báng:

–Cô gái này chắc chắn đã tư thông cùng Tỳ-kheo kia.

Do nhân duyên đó nên Tỳ-kheo Đà-phiếu phải đọa vào ba đường ác, thọ vô lượng khổ. Cho đến ngày hôm nay dư nghiệp vẫn chưa hết nên mới bị phỉ báng như vậy.

Lại vào lúc Phật Ca-diếp ở thời quá khứ, Tôn giả có xuất gia học đạo cho nên nay mới được quả A-la-hán. Do vì ở thời quá khứ Tôn giả có kinh doanh cho Tăng sự, lúc đi ghe, lừa, ngựa, chở gạo, bún, Tôn giả bị chìm dưới bùn sâu nhưng liền được ra khỏi, nhờ nhân duyên đó nên được sức mạnh lực sĩ.